

گذر

بانک‌ها از پیامک‌ها هم کار مزد می‌گیرند

● مهر: بانک‌ها این‌روزها از هر خدمت الکترونیکی‌ای کار مزد می‌گیرند و داستان اخذ کارمزد به پیامک‌های ارسالی هم رسیده و «بانکداران بدون اطلاع مشتری» بابت هر تراکنش و ارسال پیامک به تلفن همراه، از حساب مشتری پول برداشت می‌کنند.

۳۰میلیارد دلار صادرات پسته با ۸۰میلیارد دلار مصرف آب

● ایسنا: محسن جلال‌پور، نایب‌رییس اتاق بازرگانی، معادن و کشاورزی گفت: جای نراحتی دارد از اینکه در ۵۰سال گذشته بر اساس قیمت‌های امروز حدود ۸۰میلیارد دلار آب مصرف کرده‌ایم و تنها ۳۰میلیارد دلار درآمد از محل صادرات پسته داشته‌ایم.

واردات ایران از آمریکا افزایش یافت

● ایسنا: واردات ایران از کشور آمریکا در سال‌جاری نسبت به سال گذشته رشد داشته است. در پنج‌ماهه نخست سال‌جاری حجم واردات ایران از آمریکا پنج‌هزار و ۹۴۴ تن به ارزش ۵۰میلیون و ۷۱۷هزار و ۵۳۰ دلار یا یکمیلیارد و ۳۰۶ میلیون و ۹۳هزار و ۸۶۶ریال بوده است که ۲۳/۰درصد از کل واردات کشور را دربرمی‌گیرد. این در حالی است که در مدت مشابه سال گذشته باوجود واردات ۱۰هزار و ۲۲تن کالا، ارزش واردات ۴۵میلیون و ۸۱۹هزار و ۲۶۸دلار یا یکمیلیارد و ۱۳۳میلیون و ۲۱۶هزار و ۴۴۸ریال بوده است. بنابراین واردات ایران از آمریکا در این مدت نسبت به مدت مشابه سال گذشته بیش از ۱۰درصد افزایش داشته است.

معاون وزیر نیرو در امور آب و آبفا: ۷۸درصد دشت‌های کشور رو به نابودی هستند

● ایرنا: معاون وزیر نیرو در امور آب و آبفا گفت: نزدیک به ۷۸درصد دشت‌های کشور بر اثر افت شدید منابع آب زیرزمینی رو به نابودی هستند. میدانی با بیان اینکه یکی از جدی‌ترین چالش‌های آب کشور از بین رفتن منابع آب زیرزمینی است، اظهار کرد: این منابع زیرزمینی سرمایه ملی ما هستند که در آستانه ازبین‌رفتن قرار دارند و تنها راه نجات، کاهش مصرف است.

وی ادامه داد: بخشی از نابودی این سفره‌ها بر اثر تغییر اقلیم و خشکسالی بوده، اما دلیل عمده آن برداشت بیش از حد از این منابع است و حتی اگر این خشکسالی‌ها اتفاق نمی‌افتاد، این نابودی با شدت کمتری اتفاق می‌افتاد.

ادامه از صفحه اول

کجای کار ایراد داشت؟

چنین شد که فرمان توقف صادر شد. آنچه که در مورد برنامه‌های سوم، چهار، و پنجم نیز اتفاق افتاد کم‌وبیش چیزی در ردیف همان تجربه‌های قبلی بود با این تفاوت که در دوران اوج‌گیری قیمت نفت از سال ۱۳۸۴ به بعد اساسا اصل برنامه‌ریزی و سازمان مسوول امر به برنامه‌ریزی توسعه به چالش کشیده شد و بخش اعظم موازن تثبیت‌شده ناگزیر کننده نظام تصمیم‌گیری و تخصیص منابع تحت‌الشعاع اراده محکم علم‌گريزان، برنامه‌گريزانه و قانون‌گريزانه دولت وقت شد. هنگامی که نوبت به پایان دوره مسوولیت آن دولت رسید، در جریان مبارزه‌های انتخاباتی کاندیداهای محترم ضمن تأکید بر آثار فاجعه‌آمیز و خسارت‌بار و بعضا غیرقابل جبران آن الگوی اداره کشور در دادن تعهد به احیای سازمان برنامه‌ریزی و عمل بر اساس موازن برنامه‌ای یا یکدیگر منسلفه داده و هر کس سعی می‌کرد وعده‌ای جدی‌تر و آشنی‌تر در مقایسه با رقیب خود در این زمینه ارایه کند، بر اساس قاعده تقویمی و صرفنظر از آنکه دولت قبلی با برنامه مصوب چهارم که در دولت قبل از آنها تهیه شده بود و برنامه مصوب پنجم که خود آنها تصویب کرده بودند چه کردند و چه بر سر کشور آوردند، به لحاظ تقویمی امسال سالی است که دولت باید ماشین برنامه‌ریزی میان‌مدت را دوباره فعال کند.

ادامه در صفحه ۱۰

با کمال تأسف و تأثر درگذشت شادروان آقای رضا محمودی

را به اطلاع بستگان و دوستان میرساند

هزیننه مراسم ختم و شب هفت آن مرحوم

صرف امور خیریه خواهد شد.

از طرف همسر و فرزندان آن مرحوم

اقتصاد

وحید محمودی در گفت‌وگو با «شرق»:

سازمان مدیریت باید فراقوه‌ای باشد

هرگاه جریان سیاسی جدیدی قوه‌مجریه را به دست می‌گیرد، افکار و اندیشه‌های خود را تحمیل می‌کند

عبدالحمید آیدین رهبر جنبش شرق

قرار نداده است. شما چه نظری دارید؟ آیا شما هم معتقدید این سازمان، برنامه‌ریزی درستی برای اقتصاد ایران نداشته که حالا در نبودش کار تدوین برنامه‌شم

آغاز شده است؟

ببینید به همه مسائل در ایران باید از جنبه‌های قابل‌اجرابودن نگاه کنیم. سیاست‌های بسیاری را در حوزه‌های مختلف اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی اجرا کرده‌ایم، چقدر موفق بوده‌ایم؟ سوال مهم‌تر آنجا که آیا به نحو احسن این سیاست‌ها اجرا شده‌اند؟ یعنی باید بدانیم که ضعف از نوع سیاست به‌کار گرفته‌شده است یا ضعف از اجراست؟ اگر چه بنده هم در بسیاری موارد با عدم توفیق قابل‌قبول سازمان برنامه موافقم اما آیا این نهاد استقلال کافی داشت؟ جایگاه آن به‌درستی تعریف شده بود و همچنین اختیاراتش؟ آیا دستگاه‌ها با او هماهنگ بوده‌اند؟ و سوالات بسیاری مانند این.

حقیقت این است که سازمان در هر سه‌مورد مقدمه که اشاره کردم، دچار کاستی‌ها و نارسایی‌های جدی بوده است؛ یعنی یک رویکرد محوری و محکم نداشته است. در انتخاب نوع و روش تدوین برنامه انتقالات جدی وجود دارد و نهایتاً مدیریت آنچه که نوشته و تصویب شده عملاً اتفاق نیفتاده یا کاستی‌های جدی داشته است.

البته ناگفته نماند هرچند این نهاد از ناکارآمدی در برخی از عرصه‌ها بچ می‌پرد، اما از آن‌زمان تاکنون برخی متخصصان برنامه‌ریزی اعتقاد داشته و دارند این تصمیم جز ضرر و زیان، عایدی برای توسعه کشور در پی نداشته و از وجود نوعی همبستگی میان نابسامانی در کارکرد

نظام سیاست‌گذاری و انحلال این سازمان از سال ۱۳۸۶ تاکنون دفاع می‌کنند. باید گفت انحلال سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کاری عجولانه و بدون پشتوانه منطقی بود. اگر می‌توانستیم به هفت‌سال پیش بازگردیم، بهترین راهکار برای برخورد با مساله سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی، بازمهندسی این سازمان بود. اکنون، زمان از دست رفته و با از بین‌رفتن قابلیت‌کارشناسی سازمان، خلأ نهادی که متمرکز بر برنامه‌های توسعه باشند، احساس می‌شود. اما ادامه کار این نهاد با همان ساختار موجود نیز نمی‌توانست تأثیر چندانی در پیشبرد برنامه‌های توسعه داشته باشد.

■ آیا این سازمان مسوول تمام اتفاقات منفی کشور در حوزه اقتصاد است یا اینکه عوامل متعددی که خارج از حیطه اختیارات این سازمان بوده‌اند، سمت‌وسوی فعلی کشور را رقم زده است؟

خیر، همه مشکلات متوجه این سازمان نبوده، اما همه مشکلات متوجه عدم‌توان نظام تدبیر ما در تبیین و تعریف توسعه و جایگاه و مسوولیت‌های نهادی به نام نهاد متولی برنامه توسعه بوده است، مثلاً می‌توان نشان داد بسیاری از دستگاه‌های دولتی با برنامه همراهی کامل نداشته یا فقط به‌طور سلیقه‌ای موادی از قانون را پی‌گرفته‌اند. واقعیت این است که چون نگاه نهاد برنامه توسعه در ایران، نگاه جامع و چندجانبه بوده بنابراین اولاً نیازمند اطلاعات و آمار گسترده بوده که عمدتاً در اختیار دستگاه‌های اجرایی است و ثانیاً نیازمند همکاری این دستگاه‌ها در تدوین و اجرا و حتی نظارت؛ به‌طور گسترده بوده است. تا آنجا که بنده اطلاع دارم ابزارهای کنترل سازمان برنامه عمدتاً به بودجه و تخصیص آن محدود می‌شده است بنابراین این ادعا که دولت هم در بسیاری موارد مانع بوده است درست می‌نماید.

■ به جز این مورد بارها شنیده شده دولت‌ها از سازمان مدیریت به‌عنوان سدی در زمینه برنامه‌های توسعه‌ای خود یاد کرده‌اند، این انتقاد از نظر شما چقدر وارد است؟

شاهد تاریخی نشان می‌دهد چه در دوره قبل از انقلاب و چه بعد از آن، تعارض جدی میان مدیریت سیاسی کشور و سازمان به‌عنوان دستگاه سیاستگذار و برنامه‌ریز وجود داشته است. تعارضاتی که در دوران قبل از انقلاب در خلال برنامه‌سوم، چهارم و پنجم میان شاه و مسوولان سازمان وجود داشت، مثال‌زدنی است. در دوره بعد از انقلاب نیز میان دستگاه‌های اجرایی از یک طرف و قوه‌مقتنه از طرف

دیگر و سازمان چالش‌هایی وجود داشته است. هرچند می‌توان دلایل زیادی برای جرابی‌ی بروز این چالش آورد، اما با اطمینان می‌توان گفت یکی از دلایل عمده بروز تعارض، جایگاه نامناسب این سازمان بوده است. به‌طوری‌که طولانی‌شدن گردش نظام برنامه‌ریزی از طراحی تا مرحله اجرا را به دنبال داشته است. از این‌رو باید این موضوع مورد تعمق جدی قرار گیرد که جایگاه مناسب برای سازمان برنامه‌ریز کشور به راستی کجاست؟

■ دوست دارم پاسخ خودتان به این پرسش را بدانم؟ پاسخ به این سوال بستگی به این دارد که چه وظایف و ماموریت‌هایی بر عهده این سازمان گذاشته شده است، اگر قرار بر این باشد که سازمان وظایف سابق و پراکنده خود را بدون تمرکز صرف بر برنامه‌های توسعه تعقیب کند، می‌توان گفت جایگاه سابق آن تاحدودی صحیح است، ولی اگر قرار باشد این سازمان، ماموریت‌های محدود و به طور خاص برنامه‌ریزی توسعه کشور را عهده‌دار شود، باید جایگاه سابق آن مورد بحث و بررسی قرار گیرد.

به هر حال دولت چون مسوولیت اجرا را بر عهده دارد، طبعاً برای توفیق نسبی خود تلاش می‌کند و ممکن است برخی محدودیت‌هایی که برنامه توسعه اعمال کرده است را نپذیرد. اما باید پرسید چرا اینگونه است؟ چرا به اینجا می‌رسیم که دولتی که خود در تدوین برنامه مهم‌ترین نقش را داشته است و اساساً نهاد برنامه‌ریزی در ایران که خودش یک دستگاه دولتی محسوب می‌شود، به‌صورت سد یا مانع عمل می‌کند؟

برنامه توسعه نوشته‌شده و به صورت قانون درآمده است. اما می‌بینیم در اجرا و نظارت مشکلات و دوزن‌دهن زیاد است. مشکل همین جاست. آنچه در مباحث توسعه به‌عنوان توسعه آمرانه می‌شنویم و می‌خواهیم، اجرای مقتدرانه برنامه توسعه است. فرق این امریت با زورگویی را باید بفهمیم. باید بپذیریم امریت در توسعه امری مضموم نیست. مشکل این است که ما خود برنامه توسعه می‌نویسیم، خود طرح می‌دهیم و آنگاه در هنگام اجرا، با آن دچار مشکل می‌شویم و عملاً لغوش می‌کنیم. جالب اینجاست که بسیاری از دستگاه‌ها و جریان‌های تأثیرگذار در همان دوران تدوین برنامه نظرات خود را در جای‌جای و بن‌بند برنامه اعمال می‌کنند اما در عمل پایبند همین مواد قانونی نیستند و به نوعی در عمل و تدوین این‌نامه‌های اجرایی و بخشنامه‌ها آن را دور می‌زنند یا بلافا می‌کنند و از همه جالب‌تر اینکه دولت، سازمان برنامه را سد کارهای خود می‌داند! یعنی سازمان وابسته به خود که عمده اجزا خود دولت هم در تدوین برنامه دخالت داشته‌اند را مانع می‌داند.

■ شما به‌عنوان یک کارشناس چه راهکاری را برای حل این مشکلات که اشاره کردید، پیشنهاد می‌دهید؟ به نظر من نهاد تدوین برنامه توسعه و متولی نظارت و اجرای آن باید نهادی مستقل و عملاً فراقوه‌ای باشد.

■ نقش دولت‌ها و تفکرات آنها در ویرانی اقتصاد ایران چیست؟ در واقع می‌خواهم بدانم ویرانی اقتصاد ایران از چه عواملی ناشی می‌شود؟

به‌قول مرحوم دکتر حسین عظیمی، دولت‌ها مسوول توسعه‌اند و عدم توفیق توسعه را نیز باید از آنها سوال کرد. به هر حال دولت نماینده قوه‌مجریه است. متأسفانه هر بار که در ایران دولت عوض می‌شود، فکر می‌کند باید برنامه جدیدی تدوین و ارایه کند. در حالی‌که دولت باید بر اجرای هرچه بهتر و دقیق‌تر برنامه توسعه متمرکز شود. نه اینکه هرچه بافته شده را بشکافد.

متأسفانه در ایران از آنجا که ساختار دولت و امکانات و بدنه و تشکیلات آن محل مناسبی برای توسعه و رشد جریان‌های سیاسی است، بنابراین هرگاه جریان سیاسی جدیدی قوه‌مجریه را به‌دست می‌گیرد، افکار و اندیشه‌های خود را تحمیل می‌کند. غافل از آنکه جریان توسعه یک جریان مافوق این رقابت‌های سیاسی است که ما به آن کمتر توجه می‌کنیم.

■ فقط قوه‌مجریه با اینکه سایر قوا نیز چنین نظری دارند؟

دقیقاً باید به‌جای کلمه «دولت» از کلمه «حاکمیت» استفاده کنیم که سایر قوا، از جمله قوای مقننه و قضاییه

از هماهنگی‌های لازم همان‌جا دیده شود. برای مثال ما قانون جذب سرمایه خارجی را می‌نویسیم اما سایر قوانین مثلاً قوانین و مقررات ارزی ممکن است در برخی جاها سازگار با این قانون نباشند یا نسبت به مفادی از این قانون بی‌تفاوت باشند.

برای نمونه: الان سرمایه‌گذار خارجی در ایران سرمایه‌گذاری می‌کند وقتی می‌خواهد سود ریال خود را تبدیل به ارز و سپس از ایران خارج کند مشخص نیست که در چه زمان و با چه نرخ‌ی یا در صورت بروز برخی مشکلات برای شرکای داخلی، تکلیف سرمایه‌گذار خارجی چه می‌شود، موادی داریم که چندسال سود سهام خود را نگرفته‌اند و ریال مرتباً مقابل ارزهای خارجی تضعیف شده و الان دیگر اساساً سرمایه‌گذاری شرکت خارجی به‌صرفه محسوب نمی‌شود.

هی‌ا اینکه ما محتاج یک نظام قضایی سریع و ارزان هستیم که در صورت تخلف از قوانین رسیدگی فوری و جدی صورت گیرد یعنی به‌عبارتی قانون باید ضمانت

اجرائی داشته باشد تا به نحو احسن اجرا شود والا بهترین سیاست‌ها و قوانین شکست می‌خورند.

■ شما به نقش پرننگ دولت‌ها در انحراف از مسیر برنامه‌های توسعه‌ای اشاره کردید، با این وجود آیا بازم لازم است سازمان مدیریت احیا شود؟

اصراری نداریم که سازمان برنامه داشته باشیم یا همان قبلی را احیا کنیم. اما به‌هرحال نیازمند یک نهاد متولی توسعه هستیم که به‌طور مستقل برنامه توسعه را پی‌گیرد. حالا اسمش را هرچه بگذاریم. مهم این است که این نهاد باید فراقوه‌ای باشد و با قوانین فرادست حمایت شود.

■ ساختار شش‌گانه باید باشد؟

البته ساختار درونی این نهاد نیز مهم است. باید بسیار منسجم و کوچک باشد. قرار نیست در میان اعداد و ارقام غرق بشود؛ یک تیم بزرگ کارشناسی در حوزه‌ها و رشته‌های مختلف که اهداف و جریان توسعه را به روشنی تبیین کند و استراتژی مرتبط با آن را مشخص کند. تا تمام ارکان اقتصادی-اجتماعی کشور همسو با آن حرکت کنند

ما واقعاً به نهادهی به نام «مدیریت توسعه ملی» نیازمندیم.

■ ضعف نظام برنامه‌ریزی ما که نسبت به بسیاری از کشورها پیشرو بود، چیست؟

همان‌طور که در ابتدا اشاره کردم نظام برنامه‌ریزی از نظر بنده یعنی اینکه ۱- رویکردمحوری و مشخص و روشن ۲- متدولوژی روشن و معقول و قابل دفاع برای تبیین برنامه و نوع آن ۳- نهاد متولی تدوین و نظارت و به‌طور کلی مدیریت برنامه توسعه.

بله، حقیقت این است که ما مال‌های متعدای است نظام برنامه‌ریزی داریم و سازمان برنامه اما در هر سه‌مورد فوق کاستی‌های جدی داشته است؛ یعنی اول اینکه یک رویکرد محوری توسعه نداشته‌ایم و پراکنده عمل کرده‌ایم. دوم اینکه در انتخاب روش و نوع برنامه مشکلاتی داشته‌ایم. برای مثال اینکه یک برنامه جامع داشته باشیم یا هسته‌ای آمرانه یا ارشادی، بازاری یا بازارآ و... همواره سرسردگی بوده‌ایم. بنابراین می‌توان گفت تاکنون برنامه‌های ۱۰ گانه‌ای که برای توسعه کشور تدبیر شده است، کمتر توانسته‌اند، رنگ عمل به خود بگیرند. دلایل بی‌شماری را می‌توان برای این‌مهم عنوان کرد: ولی اگر بحث خود را در چارچوب مباحث نهاده‌ای، کارکردی و متدولوژیک در امر برنامه و برنامه‌ریزی پیش ببریم، به دلایل روشن‌تری نایل خواهیم آمد. به عبارت بهتر باید ببینیم که نظر نهادهاسازی برای این امر مهم چه کرده و آیا طراحی صحیح و کارآمدی داشته‌یم. آیا جایگاه و فرصت عمل مناسبی به آن بخشیده‌ایم؟ نهایتاً اینکه آیا به لحاظ علمی و محتوایی و از منظر روش‌شناختی در فرآیند تدوین برنامه، روش و اسلوب کار صحیح و کامل بوده است؟ از دیدگاه نهادی، اولین دسته از دلایل، مربوط به نقش نهادهی سازمان در توسعه کشور است. در اینجا این سوال مطرح می‌شود که آیا به‌راستی جایگاه اتاق فکر برنامه‌ریزی توسعه در دستگاه تدبیر ملی به‌درستی تعریف شده بود؟ آیا نقش سیاست‌گذاری و ریل‌گذاری را توسعه کشور را این سازمان انجام می‌دهد یا اینکه موازی‌کاری در درون نظام برنامه‌ریزی صورت خواهد پذیرفت؟ مشکل هماهنگی به چه صورت حل خواهد شد؟

از دیدگاه کارکردی عدم موفقیت برنامه‌های توسعه به جنبه‌های مختلف وظایف محوله به این سازمان مربوط می‌شود. این دلایل شامل وظایفی است که سازمان در طول عمر ۶۰ساله خود عهده‌دار شده بود؛ وظایفی متنوع که از یک طرف برنامه‌ریزی، بودجهریزی و اجرا و ارزیابی در امور اجرایی و عمرانی و از طرف دیگر وظایف امور اداری و

استخدامی را در بر می‌گرفت. و نهایتاً ضعف‌ها و نارسایی‌های متدولوژیک را در انتخاب نوع مناسب برنامه و تدوین برنامه‌ای که قابل اجرا و اهداف و سیاست‌ها در آن از سازگاری درونی برخوردار باشد را باید به این بحث اضافه کرد. در برخی موارد برنامه‌های توسعه از سازگاری درونی در بین اهداف و سیاست‌ها برخوردار نبوده است. برای مثال اگر در توسعه، رویکرد برون‌نگر یا توسعه صادرات داریم بدیهی است که سیاست‌های ارزی باید هم‌راستا با آن باشد. گران‌نگه‌داشتن نرخ ارز با این استراتژی یا سیاست کلی نمی‌خواند یا اگر سیاست‌های کنترل جمعیت داریم (مثل برنامه اول) دیگر نباید اعلام کنیم که با خانوارهای پرجمعیت زمین بشهری اختصاص می‌دهیم!! به‌هرحال در بحث متدولوژی تدوین برنامه و هدف‌گذاری و تدوین شاخص‌ها و سازگاری درونی برنامه مطالب زیادی وجود دارد که در حوصله این پرسش و پاسخ نیست. نهایتاً اینکه نهاد متولی برنامه توسعه در ایران نیز از شرایط کافی استقلال برخوردار نبوده و ابزارهای کنترلی و نظارتی کافی نداشته و بعضاً به تخصیص بودجه و ابزار مالی مسلح بوده است. این‌ها ضعف‌های کلیدی و محوری است که به نظر بنده می‌رسد.

● مهر: معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت با بیان اینکه بر اساس مصوبه دولت تکالیف وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های اجرایی در خروج از رکود باید با هماهنگی مسعود نبلی، مشاور اقتصادی رئیس‌جمهور صورت گیرد، گفت: دولت می‌خواهد در اجرای لایحه خروج از رکود تمرکز دقیقی بر انضباط پولی داشته باشد. حسین ابویی‌مهریزی از تصمیم دولت برای اجرای تکالیف دستگاه‌ها در خروج از رکود خبر داد و گفت: بر اساس مصوبه دولت که بخشی از تکالیف معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی ریاست‌جمهوری را در خروج از رکود تصویب کرده است، قرار بر این شد که اجرای تمامی تکالیف دستگاه‌ها در بسته خروج از رکود با هماهنگی میان بالاترین مقام اجرایی دستگاه‌ها و مشاور اقتصادی ریاست‌جمهوری صورت گیرد. معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت افزود: در واقع دولت می‌خواهد انضباط پولی و مالی و نیز نظارت بر شیوه اجرای لایحه خروج از رکود با هماهنگی مشاور اقتصادی رئیس‌جمهوری صورت گیرد.

احتمال سقوط طلا به کمتر از ۱۲۰۰دلار

● فارس: قیمت طلا در بازارهای جهانی با ۱۵۱۲۴/۱دلار کاهش به ۱۵۱۲۱۴/۴دلار رسید و تحلیلگران احتمال سقوط بالای این فلز گرانباه به کمتر از هزار و ۵۲۰ دلار را پیش‌بینی کردند. به گزارش رويترز، با توجه به تقویت ارزش دلار و احتمال افزایش زودتر از موعد نرخ بهره آمریکا، سرمایه‌گذاران در بازار فلزهای گرانبها از انجام معاملات بزرگ خودداری می‌کنند این عامل سبب کاهش ارزش طلا به کمترین میزان از ماه ژانویه شده و این فلز گرانبها در نزدیکی سقوط به کمتر از هزار و ۵۲۰ دلار در هر اونس قرار گرفته است.

قیمت نفت اوپک به کمترین مقدار خود در بیش از ۲سال گذشته رسید

● ایرنا: براساس محاسبات دی‌رنه‌خبره اوپک که روز دوشنبه اعلام شد، رزوانه سبد نفت این سازمان جمعه گذشته به ۹۴دلار و ۴۴سنت در هر بشکه رسید که کمترین قیمت در ۲۶ماه گذشته است. براساس اطلاعات به‌دست‌آمده از پایگاه اطلاع‌رسانی اوپک، جمعه گذشته سبد نفت این سازمان نسبت به روز پیش از آن ۸/۱درصد کاهش داشت. کاهش رشد اقتصادی چین و اروپا از یکسو و تولید عظیم نفت در آمریکا منجر به اشباع بازارهای نفت و فرونی گرفتن عرضه بر تقاضا شده است.

وزیر نیرو: بحران جدی آب قابل مدیریت است

● تسنیم: وزیر نیرو گفت: پاییز را در حالی شروع می‌کنیم که منابع آبی کشور در وضعیت مطلوبی قرار ندارد و ذخایر آبی پشت سد‌ها برای مصرف پاییزه با روند مصرف معمول آبی کافی نیست. حمید‌چیت‌چیان اظهار کرد: تابستان را با مدیریت عرضه و مدیریت مصرف آب در حالی گذرانیدیم که برخی کلاتشهرهای ما در نقطه سربه‌سر تولید و مصرف آب قرار داشتند و دو تا سه کلاتشهر هم میزان مصرف آب در آنها بیش از ظرفیت تولید بود. وی افزود: پاییز را در حالی شروع می‌کنیم که وضعیت منابع آبی کشور مطلوب نیست، ذخایر آبی پشت سد‌ها برای مصرف پاییزه با روند مصرف معمول آب در کشور ما، کافی نیست. وزیر نیرو با بیان اینکه «در وضعیت بحران آب قرار داریم اما بحران جدی کنونی آب قابل مدیریت است»، گفت: سال‌های سال است که صرفه‌جویی در مصرف آب تبلیغ می‌شود و در یک‌سسال اول دولت یازدهم نیز، وضعیت بحرانی دسترسی به منابع آبی با توجه به میزان مصرف، بارهاوبارها اطلاع‌رسانی شده اما هنوز روبه مصرف این مانع حیاتی در کشور ما به‌گونه‌ای است که حتی کشور‌های پر آب دنیا نیز اینچنین مصرف نمی‌کنند.

بازار ۱۰ دوشنبه ۳۱ شهریور		
طلو سکه	قیمت	
طرح جدید	۹۱۷۵۰۰	
طرح قدیم	۹۱۷۰۰۰	
نیم	۴۶۲۵۰۰	
ربع	۲۶۱۵۰۰	
گرمی	۱۷۱۰۰۰	
گرم ۱۸ عیار	۹۳۷۵۲	
اونس * (دلار)	۱۲۱۴	

ارز +	قیمت (میلین)	
دلار آمریکا	۳۱۷۵	
یورو	۵۱۲۵	
پوند	۸۶۸	
درهم		
قیمت انواع سکه و طلا در بازار رسمی قیمت در ساعت ۱۸		
ارز +	مقدار	تغییر (درصد)
کل	۷۱۶۸۵/۸	۰/۲
شرکت بزرگ	۳۳۰۵۳/۴	۰/۲۸
آرژ شتاور	۸۰۵۷۱۱/۲	۰/۳۲
بازار اول	۵۲۶۷۹/۵	۰/۲۴
بازار دوم	۱۴۱۸۳۵/۵	۰/۰۸
صنعت	۶۰۷۵۱/۹	۰/۱۳

ادامه در صفحه ۱۰